

λέσαμεν τὰς ναῦς ἐν Ἑλλησπόντῳ καὶ τειχήρεις ἐγενόμεθα, τίνα γνώμην ἔθεντο περὶ ἡμῶν οἱ νῦν μὲν ἡμέτεροι τότε δὲ Λακεδαιμονίων ὄντες σύμμαχοι; οὐ τὴν πόλιν ἡμῶν ἀνδραποδίζεσθαι καὶ τὴν χώραν ἐρημοῦν; οἱ δὲ διακωλύσαντες ταῦτα μὴ γενέσθαι τίνες ἦσαν; οὐ Λακεδαιμόνιοι, τοὺς μὲν συμμάχους ἀποτρέψαντες τῆς γνώμης, αὐτοὶ δ' οὐδ' ἐπιχειρήσαντες διαβουλεύεσθαι περὶ τοιούτων ἐργων; μετὰ δὲ τοῦτο ὄρκους ὁμόσαντες αὐτοῖς καὶ τὴν στήλην εὐρόμενοι <παρ'> αὐτῶν στηῆσαι, κακὸν ἀγαπητὸν ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ, σπουδὰς ἤγομεν ἐπὶ ῥητοῖς. εἶτα δὲ συμμαχίαν ποιησάμενοι Βοιωτοὺς καὶ Κορινθίους ἀποστήσαντες αὐτῶν, Ἀργείους δὲ ἀγαγόντες εἰς τὴν ποτὲ φιλίαν, αἴτιοι τῆς ἐν Κορίνθῳ μάχης ἐγενόμεθα αὐτοῖς. τίνες δὲ βασιλέα πολέμιον αὐτοῖς ἐποίησαν, καὶ Κόνωνι τὴν ναυμαχίαν παρεσκεύασαν, δι' ἣν ἀπώλεσαν τὴν ἀρχὴν τῆς θαλάττης; ὅμως τοίνυν ταῦτα πεπονθότες ὑφ' ἡμῶν συγχωροῦσι ταῦτ' ἅπερ οἱ σύμμαχοι, καὶ διδόασιν ἡμῖν τὰ τεῖχη καὶ τὰς ναῦς καὶ τὰς νήσους ἡμῶν εἶναι. ποίαν τιν' οὖν χρὴ εἰρήνην πρεσβεύοντας ἤκειν; οὐ ταῦτ' ἀπαρὰ τῶν πολεμίων εὐρομένους, ἅπερ οἱ φίλοι διδόασιν, καὶ δι' ἅπερ ἠρξάμεθα πολεμεῖν, ἵνα ἡμῶν γένηται τῇ πόλει, ταῦτα; οἱ μὲν τοίνυν ἄλλοι τὴν εἰρήνην

γεγέσθαι A.

22. παρ' add. Ald. — Βοιωτοῖς coll. § 25 Bl. — ἀγαγόντες om. Q (in fine versus). — ποτὲ] πρότερον Osann (Bl. ed. I.). — ἐαυτοῖς πολέμιον Q pr. — ναυμαχίαν Emp., ναυκρατίαν Linder (v. frg. 2).

23. ταῦτ' ἅπερ et ταῦτ' ἀπαρὰ cum Osann. Bait. L: ταῦτα. — πρεσβεύοντες pr. Q. — πόλει, ταῦτα mal. S.: πόλει ταῦτα. —